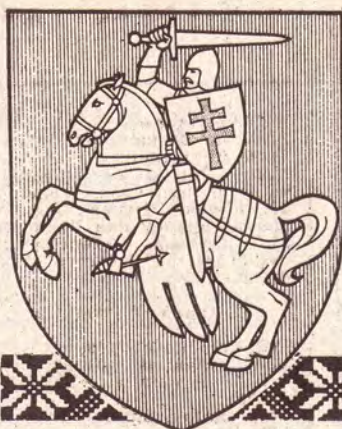

СОНЦА:
Усход, заход, даўжыня дня:
Мінск — 8,24, 15,48, 7,24;
Віцебск — 8,21, 15,31, 7,40;
Магілёў — 8,13, 15,38, 7,28;
Гомель — 8,02, 15,43, 7,41;
Гродна — 8,38, 15,05, 7,27;
Брэст — 8,30, 17,15, 7,45.

МЕСЯЦ:
Апошняя квадра 16 снежня.
ІМЯНІНЫ:
Савы, Грацыяна, Багуслава.

ЗВЯЗДА

● выдаецца са жніўня 1917 г.

● БЕЛАРУСКАЯ ГАЗЕТА

18 СЕННЯ 1992 г.
пятніца, № 249 (22027)

● цана 1 рубель

ВОЗГАДАС ВОЗГАДАС

УКРАЇНА СТАЛА БЛІЖЭЙ

17 снежня ў сталіцу Украіны Кіев прыехала ўрадавая дэлегацыя Рэспублікі Беларусь на чале са Старшынёй Савета Міністраў Вячаславам Кібичам. У Барыспальскім аэрапорце, дзе былі падняты дзяржаўныя і Рэспублікі Беларусь і Украіны, гэтай сусветнай прэм'ер-міністр Украіны Леанід Кучма. На летнім полі была выстраена ганаровая варта, прагучалі дзяржаўныя гімны дзюбоў краін.

У той жа дзень Вячаслава Кібича прыняў прэзідэнт Украіны Леанід Кучма. Паміж імі абмянуліся сяброўскай гутаркай, у ходзе якой абмяркоўваліся шырокі круг пытанняў украінска-беларускіх адносін. У гутарцы прыняў удзел прэм'ер-міністр Украіны Леанід Кучма.

Пасля сустрэчы Леанід Кучма і Вячаслаў Кібич адказалі на пытанні ўкраінскіх і беларускіх журналістаў. Гаворачы аб прыярытэтах у адносінках паміж Украінай і Беларуссю, Вя-

мі і таварамі — гэта першы крок да супрацоўніцтва. Ён важны. Але ўслед за гэтым, сказаў прэзідэнт Украіны, адкрываюцца перспектывы больш глыбокай інтэграцыі — у прамысловасці, будаўніцтве, сельскай гаспадарцы, навуцы, культуры. Размова ідзе не проста аб дзюбоў дзяржавах, а аб краінах, якія маюць паміж сабой так многа агульнага, у тым ліку і праблемы, што неабходна сумесна вырашаць.

Гаворачы аб адносінках Украіны да СНД, Леанід Кучма падкрэсліў, што Садружнасць была створана для цывільнавага афармлення фактычнага распаду СССР, наладжвання цесных узасмалёваных сувязей паміж яго былымі рэспублікамі. Аднак падкрэсліў, што Садружнасць аказалася нізкай. Неабходна самым сур'ёзным чынам дамоўіцца: будзем мы дапамагаць адзін аднаму ці зноў дзейнічаць з пазіцыі дыктату — хто мацнейшы, той і мае рацыю. Апошняга дапусціць нельга, гэта будзе вяртаннем у мінулае, сказаў прэзідэнт Украіны.

Сёння ж павінны адбыцца міжурдавыя перагаворы.

Кар. Уярнфарма
А. ПІТРУНІ
спецыяльна для
БЕЛІНФАРМА.

Інфармацыя з «зоны» — стратэгічны тавар, за які трэба браць грошы

Сенсацыйную заяву зрабіў на традыцыйнай прэс-канферэнцыі ў Дзяржаўна-аградарскім народным дэпартаменце Рэспублікі Беларусь Анатоль Волкаў. Ён сцвярджае, што ў хуткім часе прэзідэнт Вярхоўнага Савета разгледзіць пытанне аб будаўніцтве атамнай электрастанцыі ў Беларусі. Што існуе нават ідэя размясціць гэтую станцыю ў «зоне», пад бокам у ЧАЭС. Абнавацыя гэтых сутэтных асяродкаў і ў гэтых тэрыторыях, Волкаў папярэджае, будзе энергетычна ў рэспубліцы няма будучыні. Маючы на ўвазе, што ўзвядзенне станцыі не дапусціць грамадскасці.

Будуць новыя помнікі

ГРОДНА. Давно творы манументальнага мастацтва ўпрыгожвалі абласныя цэнтры ў бліжэйшых гадах: гарышанкам прыняў рашэнне і дазволіў пабудавать у горадзе помнікі ахвярам сталінскіх рэпрэсій і знакамітаму беларуска-польскаму паэту Адаму Міцкевічу.

УРАД І ПРАФСАЮЗЫ СЕЛІ ЗА СТОЛ ПЕРАГАВОРАЎ

Пачаліся перагаворы паміж Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь і Саветам Феларэаў прафсаюзаў Беларусі.

Абодва бакі занепакоены растучым зніжэннем жыццёвага ўзроўню людзей, падзеннем вытворчасці.

Утвораны камісіі, якія сумесна пачалі разглядаць пытанні, што закранаюць інтарсы шырокіх слоў насельніцтва. Гэта занятасць, стрымліванне росту цен, вышэнне мінімальнай за-

роботнай платы, забеспячэнне насельніцтва жыллем, індэксіцыя грашовых уклад, прыватнага ўдзелу ў індустрыяльных калектывах, мэтазгоднасць заманавання ў заканадаўчым падданку лакаўту.

Абмяркоўваюцца канкрэтыя меры, накіраваныя на сацыяльную абарону людзей, забеспячэнне стабільнасці ў грамадстве.

Служба інфармацыі Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь — БЕЛІНФАРМ.

«У Беларусі пачалася перадвыбарная кампанія...»

БСДГ прапанавала ўстанавіць мінімальную зарплату ў размеры чатырох тысяч рублёў

Не не, папалохана не трэба, да чарговых выбараў яшчэ багата часу. Аляксандр Сасноў, старшыня Камісіі па пільнах працы, цэн, занясенні і сацыяльнай абароны насельніцтва, проста жартаваў. Хоць падстаў для жартаў, здаецца, не было: на чаршым ранішнім пасяджэнні Вярхоўнага Савета пасля скарачэння абмеркавання і прыняцця закона «Аб пенсійным забеспячэнні ваеннаслужачых» дэпутаты распачалі разгляд больш чым сур'ёзнага пытання аб мінімальнай зарплате плаце ў Рэспубліцы Беларусь. Фракцыя Грамады ў беларускім парламенце і група іншых народных дэпутатаў прапавалі ўстанавіць мінімальную зарплату ў 4 тысячы рублёў з 1 студзеня 1993 года ў размеры 4 тысяч рублёў. Вось гэтая лічба і «расмяшчалася» дэпутата А. Сасноў, які лічыць, што на абнавацель сёння іграюць усё, у тым ліку і БСДГ, якая хоць на браць ачы, не маючы ў той жа час сур'ёзнай праграмы вываду краіны з эканамічнага крызісу.

Старшыня Дзяржаўна-аградарскага Савета С. Лінг, які прадастаўляў праект закона па гэтым пытанню ад імя ўрада, заявіў, што ўстанавіць міні-

мальную зарплату ў 4 тысячы, — справа на сённяшні дзень нерэальная, гэта падман людзей. «Мы дачакаемся чарговага абавальнага росту цен, і нічога іншага», — лічыць ён.

Менавіта зыходзячы з магчымасцей бюджэту Рэспублікі ўрад прапавалі ўзровень мінімальнай зарплатнай платы павялічыць да 3 тысяч рублёў. Сяргей Сцяпанавіч у сваім выступленні прывёў многа лічбаў аб мінімальным спажывецкім бюджэце ў Беларусі, аб узроўні сярэдняй зарплатнай плаце ў нас і нашых суседзях (якія, каб не забываць чытаць, мы прапускаяем) і заклікаў дэпутатаў падтрымаць прапанову ўрада.

Амаль паўтары гадзіны доўжылася абмеркаванне паступіўшага прапановы. Фінансісты лічыць, што 4 тысячы мы не вытрымаем, дэпутаты Грамады і Феларэаў прафсаюзаў, наадварот, заявілі, што 3 тысячы нас не вытурочыць. Дэлегат У. Забалоць лічыць, што, наогул, без вырашэння пытання аб уласнасці нельга разглядаць і пытанне аб заробатнай плаце. Была вылучана таксама і кампрамісная прапанова: 3 тысячы, але з 1 снежня.

Усё вырашыла галасаванне. 219 дэпутатаў выказаліся ў

падтрымку прапановы ўрада і толькі 71 — за альтэрнатыўную. Такім чынам, 3 тысячы рублёў з 1 студзеня 1993 года — такой будзе мінімальна заробатная плата ў Беларусі.

Затым літаральна за некалькі хвілін дэпутаты абмеркавалі змяненні ў Папраўча-працоўны кодэкс Беларусі, які прадставіў міністр унутраных спраў У. Ягоры, і хутка падтрымаў унесеныя пастановы, якая павінна «наблізіць наша заканадаўства да нормаў міжнароднага права», адпаведна, становішча тых 32,394 чалавек, якія на сённяшні дзень знаходзяцца ў месцах не надта аддаленых.

Лічць адно складана і важнае пытанне было вырашана да перапынку. «Аб скарачэнні вераванняў і рэлігійных арганізацый у РБ». «Я перымам сапраўды законную падставу для свабоднага веравання», — такімі словамі С. Шукшэвіч падвёў вынік абмеркавання законапраекта.

На дзённым пасяджэнні ў 16 гадзін дэпутаты меліся вярнуцца да разгляду, бадай, самага глабальнага пытання — аб праекце Канстытуцыі.

Анатоль СЛАНЕУСКІ.

ЦІ ЧАКАЦЬ УЗЛЕТУ ЦЭН?

Два тыдні засталася да Новага года, — два тыдні, якія аддзяляюць беларусаў ад новага скачка цен. Сёння ўжо нікога не здзіўліць інфармацыя аб грандыёзным падарожжы прамысловых тавараў і прадуктаў харчавання ў 1993 годзе. Калі і можа нешта ўзніць людзей, дык гэта тое, што ценны на тэлевізары, халадзільнікі і іншыя «дэбры» прагназуюць «нароўніх прадэцэнтаў» (дабра, інфармацыя якая чымусь карыстаецца вялікай павагай, у адрозненне ад урадавай) вырастуць у 6—8 разоў. Але, як кажуць, пакуль не грэньмуду, хрысціцкая рана. Гэта так, аднак адсутнасць кампетэнтных ажу аб ценях на асноўныя харчовыя і прамысловыя тавары пакідае прастору для палёту фантазіі і плёткаў. Дастаткова зараз бестурботнаму чалавеку апынуцца ў натоўпе, пакульнае размовы — і ўзнікнуць у заўважэнні дні як рука зыме. Мы паглядзіце, што зараз творыцца ў магазінах, у гігантах харчовага гандлю горада Мінска — «Сталіцы» і «Цэнтраліна». Шырокі асартымент харчовых тавараў, яны, на жаль, не псеціць, за тое чэргам, наадварот, могуць пахваліцца. Людзі, якіх падштурхоўваюць чуткі аб павышэнні цен на асноўныя харчовыя тавары да канца гэтага года, размятаюць усё.

Як паведаміў газеце «Звязда» Уладзімір Міхасёў, начальнік Дэпартаменту цен Дзяржаўна-аградарскага Савета, ценны на асноўныя харчовыя тавары, камунальныя паслугі і медыкаменты будуць рэгулявацца дзяржавай. Размовы аб тым, што ўрад выможа на свабоду цен на гэтыя тавары і паслугі, ніякіх падстаў пад сабой не маюць. У Беларусі цяпер ценны больш нізкія на мяса, каўбасы, масла, чым у суседніх дзяржавах СНД, халі сярэдняя зарплата амаль аднолькавая.

Канешне, калі Рэсія да канца 1992 года возьме арыентацыю на сусветныя ценны на энерганосіцы (такія ідэя панавала ў нас ўрад, калі быў прэм'ерам Гадлер) — 125 долараў за тону нафты, тэды і Беларусі прыдзецца падмацаць ценны. Пакуль мы плацім Рэсіі 17—30 тысяч за тону нафты, а даўдзецца, аддаваць 60 тысяч (1 долар — 500 рублёў). Калі на працяг падмацаваць ценны на энерганосіцы, мы вымушаны ўвес лапцук закупачных, аўтоных, рознічных цен падымашы на 0,5—0,7 працэнтаў. Праўда, новы кіраўнік расійскага ўрада Чарнамырзін халі менш шчыра ценны на энерганосіцы — 15—20 тысяч рублёў за тону нафты да канца 1993 года.

Але што б там ні было, я хачу шчыра сказаць: да новага года ніякага расшырэння спіса тавараў на свабодныя ценны не будзе.

Словам, Новы год беларусаў можна сустракаць заспакоенымі: дзяржава пакідае за сабой права рэгуляваць ценны на асноўныя харчовыя тавары. Дзякуй Богу, вытворцы не змогуць цяпер паставіць гэтую прадукцыю ўтрыдарага, спасынаючыся на падаражанне энерганосіц і рост зарплат. Што ж, пры поўнай адсутнасці добрых навін (ніхто ж нас не абяцае, што ўсё будзе больш танна) такая навіна таксама радуе.

Ігар ШЧУЧЭНКА.

Патрэбна Акадэмія мастацтваў Беларусі

Ліст Старшыні Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь ШУШКЕВІЧУ С. С.
Старшыні Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь КЕБІЧУ В. Ф.

Кожная эпоха застаецца ў гісторыі народа перш за ўсё тым, што было створана ў яе час. Непарушную гісторыю нацыі, яе спадчыну стварае культура. Разам з навукаю грамадскую свядомасць фармуе мастацтва, і яго ролю ў гэтым працэсе ніякая другая сіла выканаць не можа. Мастацтва стварае традыцыйны светлагляд народа, яго духоўны вобраз і гістарычны твар. Толькі духоўная, гуманітарная культура і ў першую чаргу літаратура і мастацтва здольныя выказаць у чалавека цэласць свайго таўспрымання, асносны да жыцця, традыцыйнае разуменне сэнсу свайго існавання і свай працы. Мастацтва вучыць творчаму мысленню і ўвядзіць чалавека ў свет нацыянальнай і сусветнай культурнай спадчыны. Выхоўвае самасвядомасць, мараль і сумленне. Іншымі словамі, мастацтва нясе чалавеку тое, што робіць яго чалавекам. Так складаюцца гістарычны лёс нашай культуры, такая традыцыйная роля мастацтва ў жыцці.

Але ў стане эканамічнага заняпаду і разбураўня грамадскіх структур мастацтва патражае вялікай небяспекі. Яно можа панесці страты, якія немагчыма будзе аднавіць. Знікненьне традыцыйнага мастацтва і літаратуры вядзе да знішчэння значнай часткі культуры ўвогуле. Класічны мастацтва, таксама як і фундаментальная навука, акрэсліваюць узровень духоўнага жыцця народа, яго інтэлектуальную стаць і самастойнасць. Гібель духоўнай культуры законапаўнаважана прывядзе да страты нацыянальнай самасвядомасці і духоўнага знікнення народа.

Каб культура магла процістаяць гэтым працэсам, яна павінна мець пэўную структуру, здольную захавашь яе традыцыі і набыткі. Ва ўсім свеце каштоўнасці, традыцыі і метады стварэння класічнага мастацтва, фундаментальнай культуры захоўваюцца і развіваюцца ў сінках акадэміі.

Таму, у мэтах захавання і развіцця культурнай спадчыны, творчых традыцый і ўзроўню класічнага мастацтва, павінна быць створана Акадэмія мастацтваў Рэспублікі Беларусь. Дзяржаўная шматпрофільная структура, якая будзе здольна

(Заканчэнне на 3-й стар.).

СПЕЦЫЯЛЬНА ДЛЯ «ЗВЯЗДЫ»

ПЫТАННЕ ЗАРАДЫ РАДЗІМЕ АКТУАЛЬНАЕ, ПАКУЛЬ ІСНУЮЦЬ ДЗЯРЖАВА

І ВАЕННАЯ КОНТРАЗВЕДКА

Першае інтэр'ю дае газеце «Звязда» намеснік старшыні КДБ Беларусі, начальнік упраўлення ваеннай контразведкі КДБ палкоўнік Валерый КЕЗ.

— Валерый Віктаравіч, асабіста ў мяне веды пра вашу службу абмяжоўваюцца некалькімі мастацкімі інстаўцыямі, дзе ваенная контразведка выступае нечым накшталт наркаў ахрыні.

— Сапраўды, пра нас мала ведаюць. Гэта было абумоўлена і нашай сістэмай, якая была ворага на кожным кроку, і асаблівасцямі нашай службы. Да нядаўняга часу мы належалі трэцяму глабальнаму ўпраўленню Камітэта дзяржаўнай бяспекі СССР і падпарадкоўваліся загадам Масквы. І ўсё, што рабілі, дакладвалі адпаведна саюзным структурам. У студзені гэтага года пастановай ВС РБ мы ўвайшлі ў рэспубліканскую службу бяспекі, і такім чынам

(Заканчэнне на 2-й стар.).

3 НОВЫМ ГОДАМ — 3 НОВАЯ ПЕРАДАЧАЙ

БАРАНАВІЧЫ. 3 пачаткам новага года ў горадзе з'явіцца мясцовае тэлебачанне. А падаарнак такіх барабанаваных вырашала зрабіць вытворча-камерцыйнае прадпрыемства «Інтэкс», якое ўжо ўстанавіла

ў былым старым парку перадачы з радыусам дзеяння 25—30 км. Зараз для трансляцыі рыхтуюцца першыя «ролікі», якія можна будзе глядзець на 22-м канале ДМХ.

ДА НОВАГА ГОДА ЗАСТАЛІСЯ ЛІЧЫНЫЯ ДНІ. НАГЛЕДЗЯЧЫ НА ЦЫЖАКІ, МАЛА ЗНОЙДЗЕЦЦА ЛЮДЗЕЙ, ЯКІЯ НЕ РЫХТУЮЦА СУСТРАКАЦЬ ГЭТА СВАТА. ТАМУ «ХАТНЯЯ ЭНЦЫКЛАПЕДЫЯ» ДАЕ СЕННЯ НЕКАЛЬКІ ПАРАД У ПАДАМОГУ ГАСПАДЗІННЯ І ГАСПАДАРАМ НАПЯРЭДАДНІ НОВАГА ГОДА.

Святочны стол

Які стол без салаты? А навагодні тым больш. Для яе падыходзіць любая агародніна — свежая, вараная, каўшаная, салатка — свежая, сушаная, кансервавана. Гатуецца салата перада падачай на стол, а запраўляюцца ў апошнюю хвіліну.

КАЛІ ПАДАБАЕЦЦА САЛАТА

3 белаканчанай капусты і чарнаспілу
Нарэжце саломкай свежую капусту, пасыпце цукрам, патрыце рукамі да з'яўлення соку, які потым адліце. Задада замачыце чарнаспілу. Калі ён набырае, дастаньце костачкі, плады нарэжце кавалачкамі. Натрыце на буйной тарцы свежую моркву. Усё змяшайце, дадаце разбураўленую вадку лімонную кіслату ці сок лімона. Палавіце, упрыгожыце чарна-

співам і кавалачкамі морквы.
400 г капусты, 100 г чарнаспілу, 50 г морквы, лімонная кіслата, цукор.
3 садавіны з таваром
Расцеўце тавар, дадаце вяршкі, цукор і цукру. Маса павінна мець кансістэнцыю сметаны. Калі атрымаецца гуцейшая, разбавіце малаком ці сокам. Разнікі вымыць у цёплай вадзе, даць набыраць і высушыць. Марываная яблыкі нарэжце кавалачкамі. У

вішань дастаць костачкі. Усё кампаненты змяшайце з таварным соусам. Выкладзіце ў салатнік і ўпрыгожце садавінай.

200 г яблыкаў, 200 г вішань (марываных), 100 г разнік, 250 г тавара, 150 г вяршкоў, цукор, соль.

3 сыр з яблыкамі
Пачыніце ў нарэзаныя яблыкі. Сыр нарэзайце дробнымі кубікамі. Змяшайце, запраўце соусам, прыгатаваным з алею з дабаўленнем крыху воцату ці віна. Выкладзіце ў салатнік, пасыпце зялёнай, упрыгожце кавалачкамі яблыка.

200 г сыру, 200 г яблыкаў, 4 ст. лыжкі соку.

3 яблыкаў з арэхамі
Ачышчаныя яблыкі і сыр нарэжце на буйной тарцы і запраўце соусам, прыгатаваным са сметанай з дабаўленнем цукру і фруктовага соку. Пасыпце любымі здаровымі арэхамі.

300 г яблыкаў, 100 г сыру, 100 г арэхаў, 0,5 шклянкі соку.

Эстонская салата
Адвараны бульбу, моркву і марываную агуркі нарэзайце дробнымі кубікамі, дадаце зялёны гаршак, нацёртыя на тарцы яблыкі.

маянэз. Усё перамяшайце і выкладзіце ў салатнік. Упрыгожце кавалачкамі і кавалачкамі вараных яблыкаў.

6 кілек, 2 крутыя яйкі, 3 бульбы, 2 моркаўкі, 2 агуркі, 2 ст. лыжкі гаршчу, 2 яблыкі, 0,5 шклянкі маянэзу. Пры жадаіні можна дадаць адваранага мяса.

3 агуркі, рыбы, рысу, яек
Нарэзайце кубікамі салёныя агуркі і вараныя яйкі, дадаце 2 бляшанкі кансерваванага рыбу, шклянку гарэчага адваранага рысу (па магчымасці — масліны без костачак). Перамяшайце, выкладзіце ў салатнік і заліце сумессю з алею, солі, молатга чорнага перцу і гаршчы на смаку.

3 фасолі
Фасолі зварыце ў падсоленай вадзе (калі няма часу, дадаце ў вадку чайную лыжку цукру, тады фасолі зварыцца хутчэй), ахалодзіце. Дадаце нарэзаныя кубікамі агуркі, яблыкі, цыбулю, крутое яйкі, сметану.

1,5 шклянкі дробнай фасолі, 1 салёны агурок, 1 яблыка, 1 салёны цыбуль, 200 г сметаны, чайная лыжка гаршчы, яйкі, соль, перац, зялёная патрушкі.

СНЕГАВІК
Са звычайнага дражджавага цеста можна спячы булаччку, якая складаецца з чатырох невялікіх шарыкаў — тры ўнізе, адзін зверху. Для сцягавіка шарыкі трэба рабіць вялікімі, каб ён атрымаўся вялікім. Калі печыва астыве, яго пакрываюць глазурай.

Для глазуры прасейваюць цукровую пудру — 25 г, збіраюць у кучку, робяць зверху паглыбленне і ўліваюць туды лімонны сок

су ўзбіваюць міксерам хвілін дзесяць — яна павінна стаць бліскучай і пенай. Паліваюць ёю снежнікі зверху, з галавы, адкрытыя месцы будкі можна замазаць лапаткай. І адразу

ж, пакуль не прасох, аздабіць — зрабіць з разнака вочы, з садавіны — нос і рот.

Такі апетытны снежнік упрыгожыць навагодні стол.

Торт «Мішка на Поўначы»
Расцеўце 200 г размячанага масла, дадаўшы шклянку цукру. У гэту масу ўліць 5 жаўткоў і добра ўсё перамяшайце. Потым уліць шклянку сметаны (200 г), усыпаць 0,5 чайнай лыжкі соды, пагашанай у сталовай лыжцы воцату. Соль — на кончыку нажа.

Усё зноў перамяшайце і толькі потым увесці ваніль і мук. Мукі кладзіце столькі, каб атрымаўся не вельмі крутое цеста.

Раздзяліце цеста на тры бліны і вылікайце пасобку на патэльні (пачы на сярэднім полімі).

Падрыхтаваць начинку: 5 бялкоў ўзбіць да густой пены, дадаць паступова 0,75 шклянкі цукру. Усыпаць 1,5 шклянкі пасечаных грэцкіх арэхаў, асыражана перамяшайце і змажце бліны.

Прыгатаваць шакаладную памадку. Размяшайце 2 сталовыя лыжкі какавы і 0,75 шклянкі цукру, уліць 4 сталовыя лыжкі гарэчага масла, добра размяшайце і паставіце на поўны, каб сумесь закіпела (старанна перамяшайце). Калі цукор поўнасьцю растане, зняць з поўня і пакласці 70 г масла. Гарачай масай заліць торт зверху і паставіць у халадзільнік.

НАПІТКІ ДА СВАТОЧНАГА СТАЛА

3 КАЛІЯРОВЫМ ІЛЬДОМ

Прыгатаваны дома ліманад ці сокі можна падаваць у навагоднія ноч з каліяровым ільдом, які атрымліваецца пры замарожванні падсалоджаных фруктова-ягодных сокаў, кавы ці малака.

Разбураўленыя сокі, малака, каву падсалоджваць. У шклянку пакладзіце 2—3 кавалачкі рознага колеру. Каліяровы лёд можна падаваць у посудзе з тоўстага шкла, хрустала ці меляхіру.

ГАРАЧЫ ПУНШ

У шклянку наліце 20 г сіропу аднаго віду і 20 г другога, дадаце 3 шт. гваздзік, кавалачак лімоннай цэдры, заліце гарачым моцным ясам.

1 яйко ўзбіць з цукрам і дадаць 30 г каньяку.

Фліп 3 ШАМПАНСКИМ
Узбіць 1 жаўток і 1 чайную лыжку цукру, дадаць 20 г лікёру, сок апельсіна і кавалачак лёду. Змяшайце, уліць у халадую шклянку і дапоўніце яе шампанскім.

Фліп 3 МАЛАКОМ
20 г каньяку, 2 ст. лыжкі агучанага малака, 1 яйко і 1 чашку малака добра перамяшайце, працэдуіце праз дробнае сіта.

ШАКАЛАДНЫ НАПІТАК
200 г масла са 150 г цукру растапіць на слабым агні. Памешваючы, дадаць кавалачкі шакаладу (200 г) і даць ім раставіцца. Затым уліць бутэльку гарэчкі, і ўсё добра перамяшайце, не даводзячы да кіпення. Падаваць гарачым. (Расклад дадзены на 10—12 порцый).

ГАРАЧАЕ ПІВА
Ускіяпіць 1 л піва з 5 шт. гваздзік і карыцы, працэдуіць, патрымаць на слабым агні. Узбіць 4 жаўткі з 200 г цукру, паступова дадаючы гарачае піва. Падгарэць, пакуль мяса не загусне (не даводзіць да закіпення). Падаваць у вялікіх шклянках (10—12 порцый).

ГЛІНТЭЙН
1 л чырвонага віна ўскіяпіць з 200 г цукру, 6—7 шт. гваздзік і крыхой карыцы. Падаваць гарачым.

ПЫТАННЕ ЗДРАДЫ РАДЗІМЕ АКТУАЛЬНАЕ, ПАКУЛЬ ІСНУЮЦЬ ДЗЯРЖАВА І ВАЕННАЯ КОНТРАРАЗВЕДКА

(Заканчэне. Пачатак на 1-й стар.)

У сувязі з тым, што ракетныя войскі стратэгічнага прызначэння пакуль яшчэ знаходзяцца на тэрыторыі рэспублікі, мы павінны не дапусціць у гэтых частках другога Чарнобыля.

У нашай кампетэнцыі ўваходзіць таксама садзейнічаць камандаванню ў падтрыманні базавых частак войскаў на належным узроўні, а таксама гатоўнасці іх выкарыстанню ў любой неабходнай задачы.

Апошніе, напэўна, нельга дасягнуць у дзяржаўных умовах без належнага захавання зброі і боезапасу.

Безумоўна, мы выдатна разумеем, што канфлікт у розных рэгіёнах былога Саюза не быў вырашэным, і ў вайсковых частках зброі з-за абсалютнай там бескант-рольнасці.

Беларусь апошнім часам таксама стала вабін раскрываю-ціх вайсковых падзей. Калі ў мінулым годзе кулямі ўжо было выкарыстана ў вайсковых частках зброі з-за абсалютнай там бескант-рольнасці.

Беларусь апошнім часам таксама стала вабін раскрываю-ціх вайсковых падзей. Калі ў мінулым годзе кулямі ўжо было выкарыстана ў вайсковых частках зброі з-за абсалютнай там бескант-рольнасці.

У адной з частак Віцебскага гарнізона выяўлена нястача на суму 8 мільянаў рублёў. У адным дывізіёне таго ж Віцебскага гарнізона начальнік (І) палігона быў саўдзельнікам дагавору ў літ-ву 3,5 тысяч меляў. Узбуджана крымінальная справа. Увогуле, усе працэсы, што ідуць у грамадстве, адбываюцца на арміі. Як быцца, «медная ліхаманка» ў вайсковай частцы.

У Прыбалтыцы чыпер вялікі пошук на паліва. База ГЗМ адной з частак Арханскага гарнізона заключыла дагавор з ка-мерцыйнай структурай «Кан-версія». «Гранула» і інш. на продаж 500 тон бензіну АІ-93 Беларускай інжынернай ка-мерцыйнай арганізацыі забудо-ўчыка (БІАКЗУ). І тая пра-дажа яго па... старой ліцен-зіі № 62—1184 ад 11.09.92 г. падпісанай старшынёй Дзяр-жапрадпрадукта тав. Сурма-чам.

Нягледзячы на гэты акаліч-насць, той жа БІАКЗ спраба-ваў усе роўна вывезці паліва ў Рыгу. За незаконную спробу вывазу паліва гэту арганіза-цыю аштрафавалі «ажно» на 8 тысяч рублёў. А кошт кан-фіскаванага бензіну склаў іх многа ні мала 15 мільянаў руб-лёў.

Угору пайшлі чыны на бое-прыпасы. Вось літаральна све-жы прыклад іх крадзяжы. А снежня затрыманы ваеннаслу-жацкі тэрміновы службё ра-давы ШІ, які ў змове з дэма-намі асабістымі спрабаваў прадаць 8 чынавых скрыняў з 5,45-міліметровымі патронамі.

У адной скрыні, да вашага ве-дама, 1,080 патронаў.

— І ўсё ж да арміі ў роў-най ступені мае дачыненне вядомае прымаўка: «Рыба гніе з галавы». Дзе кіравніцтва не на вышнім саваго становішча, там і пачынаюць радавыя красці патроны скрываць.

Напэўна, вы маеце рацыю. Увогуле, пры расфарміраванні многіх частак, іх скарачэнні знаходзіцца жадуючых паліва іх мутнай вадзе. І, як ні прыкра, ахвотнікі гэтыя ўсе больш у афіцэрскай пагонах і з невялікімі зоркамі.

У выніку ліквідацыі адной з частак РВСН каля станцыі Ко-ласава Мінскай вобласці ў де-камандаванне і начальніцка ўко-ва аператывнага аддзела на-стае думка аб продажы алю-мініевых кантэйнераў для міжа-беларускіх радавых для рэаліза-цыі яго за межамі РБ.

Мінскі кааператыв «Прыт» закупіў і вывёз з тэрыторыі ра-кетнага арсенала 500 тон стра-тэгічнага высакіакаснага алю-мінію. Паводле даных кампе-тэнтных крыніц, «Прыт» пера-прадаў яго ў ЧСФР, і сума адзелькі склала 105 тысяч дол-ла-раў. Пры гэтым кантэйнер да-ракетны перавозіўся праз гра-ніцу як «труба зварачная з алюмініевай сплаву».

Але гэта яшчэ не ўсё. Нашы вайсковыя гора-камерсанты ха-целі прадаць буйную партыю зоркаліній, запатрабаваныя за гэту адзельку аўтаматбы-заванай вытворчасці. Пры фі-нансавай рэвізіі «Прыта» ў да-ход дзяржавы было ўнесена 2,5 мільяна рублёў.

Безумоўна, падобныя факты можна прыводзіць і далей. За-сучае ў гэты сітуацыі адно — рэзанаі пасля раскрыцця іх нашай службё не зусім носьціх канструктыўны і дзейны характар.

— А можа, правамерна за-даць пытанне: а судзіць хто? Успамінаю, я не мог у свой час дабіцца вынікаў правяркі на фактах службовых злужы-ванняў у Баўрыўскай танкавай арміі ад кіравання ваеннай пра-куртуры генерал-маіра Анато-лія Глюкава.

— Ну, з Баўрыўскай арміі не-як усё ж разабраўся. Больш таго, Барысаская танкавая ар-мія таксама не была пакінута без належнай увагі ў сувязі з выкарыстаннем асабовага са-ставу ў карысных мэтах, а таксама разабраваннем буда-ўніц матэрыялаў на абудаван-не дач і гаражоў для каманд-на-армій. Камандуючы ар-міяй генерал Ісачанка і на-чальнік штаба генерал Рама-сенка зняты са сваіх паса-даў, а на месцы камандуючага па тэрыторыі палкоўніка Іваніцкага заведзена крымінальная спра-ва. Якімі б ні былі судзілі, яны, як быцца, усё ж дзейнічаюць. І з нашай дапамогай таксама. Хоць, безумоўна, у любой спра-ве шмат залежыць ад паводін першых асоб. У даным выпад-ку, міністра абароны і яго на-месніка. Асабіста я ведаю Паўла Паўлавіча Казлоўска-га як высокаадунага чалавека.

— Гэта пацвярджаецца і ад-паведным дасе вашай службё на П. Казлоўскага?

— Зборам пэўнай інфарма-цыі мы займаемся толькі ў адно-сінах да асоб, якія, паводле на-шых звестак, падтрымліваюць кантакты са спецслужбамі за-ход-ніх краін. Або, напрыклад, да асоб, схільных да крадзяжы зброі, іных процізаконых дзе-янняў. Напрыклад, у поле нашага зроку трапіў ваеннаслу-жацкі К. каўказскай нацыя-нальнасці, які ў свой час ахо-ваў склад зброяў у частцы,

дыслацыраванай каля Шучы-на і які прыехаў з дому, каб да-стаць зброю на сваім былым месцы службё. У гутарцы з на-шымі супрацоўнікамі ён так і сказаў: «Думаю, што мы кантра-роль сітуацыі са збро-й з ішчых рэгіёнаў СНД. Вось янадаў прыйшла згара-ма аб затрыманні «небеларус-кага» аўтамата ГПШ. Рэакцыя была хуткай — справа пера-дадзена ў пракуратуру».

— Нас чыпер паховаюць гра-мадзянскай вайной, у тым лі-ку і афіцэрскай бунтамі з-за незадавальнення значнай част-кі афіцэрскага саставу сённяш-німі ўмовамі існавання.

— З усёй адказнасцю могу зая-віць, што гаворка аб афіцэ-рскіх бунтах надуманая. Хоць пытанне аб сацыяльным статусе афіцэра і ваеннаслуж-аца ўвогуле трэба вырашаць тэрмінова, і на міждзяржаў-ным узроўні таксама. Афіцэр павінен быць упэўнены: калі ён скончыў на сваю службу і за-хова паехаць на сваё радзі-м ў Курск, то там яму будуць выплачваць пенсію, і нава-двор.

— Раней чырвонымі радкамі па ўсіх службовых вайсковых характарыстыках прыводзілі сло-вы: «Справа Камуністычнай партыі і Саветаў улада адна-го». Вама ведаем праправа-ра багдзельнасць вайсковцаў і па гэтых пунктах?

— З мінулага года ліквіда-ваны спецыяльны палітчыны ка-шкодніцтва. Хоць гэта не азначае, што трэба ва ўсім ад-крывацца і глядзець у рот За-каду.

— Вы думаете, што заходнім спец-службам чыпер значна пра-сцей працаваць на тэрыторыі рэспублікі?

— Безумоўна. Іншымі сло-вамі чыпер моцна прыходзіць, куды хоць і калі хочаць. Усё, што было дыслацыравана на тэры-торыі былой БВА, за выключ-чнем РВСН і ўрадавай сувя-зі, ужо вядома Закаду. Нават па батальёнах. Мы не можам падыходзіць да справы без кам-панийных. Дагавор аб звы-чайных узбраеннях у Еўропе, да якога далучыліся і мы, не прымушае нас даваць такія звесткі.

Наша ведаем таксама вядо-ме інфармацыя, што ў не-калькіх з 20 ваенных замежных ін-спекцый, якія праводзілі ў нас, было да 50 працэнтаў са-спрацоўнікаў заходніх спец-служб. Мы ж не здалі іх по-шукі наладзіць за мяжой ні-воўнай інспекцыі.

Як бы мы ні стараліся стаць адкрытымі, нацыянальна ін-фар-цыя працягвае дзяржаў-ны секрэт. І нам трэба не-абходна вырашаць сістэму, якая іх надзейна ахоўвала б.

— А ці актуальнае чыпер п-танне здрады Радзіме?

— Яно актуальнае, пакуль і-снуе дзяржава. І наша служба ваеннай контрразведкі.

Гутарыў Аляксандр КОТЫШ.

У невялікім амерыканскім гарадку Ро-чэстэры жыве наша з вамі зямлячка, пэ-зетка складала лёсу Наталлі Арсеньева. Гра-мадзянам сённяшняй Беларусі яна вядомая хіба што як аўтарка слоў гімна беларускай эміграцыі «Магутны Божа». Між тым, ён напісаны і выдадзены некалькі зборнікаў паэзіі. Наталлі Арсеньева прымала вельмі актыўны ўдзел у грамадскім жыцці бе-ларускай эміграцыі ў Нямеччыне і ЗША.

Спадзяемся, што гутарка са спадарыняй Арсеньевай будзе для вас цікавай і пазна-вальнай.

НАТАЛЛЯ АРСЕНЬЕВА ПРА СЯБЕ І ЧАС

— Я жыву разам з сынам Ула-давым і ўнучкай. Есць яшчэ і ўнук, яму 30 гадоў. Мае ўласны дом, недалёка ад нашага. Так што мы бачымся час ад часу.

— Якія перыяды жыцця най-больш вам памятаюцца?

— Памятаю, калі была эвакуа-цыя. Гэта ў першую сусветную вайну. Нас тады прымушва-лі эвакуіравацца, і мы трапілі ў Яраслаў. Я там нешта каля 12 гадоў... Я там пачала вучыцца ў гімназіі.

— Цікавы, дэда, можа быць той факт, што да восні 1916 года ў Яраслаўлі жыў Максім Багдановіч. Яны хадылі па ад-ных вуліцах, але іх шляхі ніколі не перакрываўся. Між тым, не-малая гэта пэўна найбольш-шэ пэўна ў яе. У яраслаўскай гімназіі Наталлі пачала спра-вацца пісаць вершы. Але, як све-дчае сама пэўна, «пісаць я паче-ла на вельмі раню, у кожным выпадку не з пэўна і каб дэ-сяці год, як некаторыя «геніі». Не, у гэтым часе я любіла ўзімку чытаць, зашыўшыся недзе ў ку-ток, а ўлетку — гаіцца па па-лях і паціць па дрэвах, і я рабіла лепш за хлопчыкаў».

— Вынілілі са свайго перша-го верша? — Максім Багдановіч, Антон Луцке-віч, Сямён. Яны навушны імя мно-гае. Дарэчы, я ўжо была трохі падрыхтаваная да зняцця ў гімназіі. Люба Русеўская пры-несла мне беларускія кніжкі, пача-ла чытаць. Так я прачытала «Па-таемнае» Гарэцкага. І з таго ча-су стала неаўдольнай да яго твор-ч. Пракнілася сімпацыйна да гэта-га чалавека, паказала яму свае вершы. Ён быў майма крытыкам і дарэкам.

— Пра гэта вучобы ў гімназіі пэўна нека пэўна: «Два гады на-вушны ў гімназіі... Былі бедны на-вушныя гадзіны матэрыяльным да-дзячэнні гадзіны майго жыцця, і што вельмі часта на працягу гэ-тых год дэдаваліся мне класіцы і гэ-тыя вачыры, ці выхадзілі ў гі-мназію бязь сведчання, я зусім-дэ ўспамінаю іх з нейкай аса-бістай любасцю і ўсхваля-ваннем. Можна сказаць, што ак-ра-за Віцебскай беларускай гімназіі і гарабіла з мяне бела-рускую пэўна Наталлі Арсень-еву, акая я маю на пэўна, якая можа на любіць Беларусі, што б-ня стала яшчэ на свеце».

— Скажыце, а хто на вас, як на пэўна, акрамя Багдановіча, меў яшчэ ўплыў?

— Купала, Увогуле, я шмат чытала, цікавілася паэзіяй. Мне запамніліся асобныя вобразы: Ро-ланд, напрыклад, з французскай пэўна. «Роланд усё трыбчы і трыбчы...» Метэрыліна любіла. Хаця пэўна, калі больш глыбока спазнала расейскую літаратуру, на першае месца паставіла Пушкіна.

— Давольна сабе маленькі ка-ментарый: бацька Наталлі Ар-сеньевай паходзіў з таго роду Арсеньевых, які па сваёй жан-чыні ініцыялаў М.Лермантава.

— Існуе такі стратэгіч-ны ўплыў на вас: ці, паслу-хаванне, разважлівы чалавек. А як вы вызначылі б беларускі харак-тар?

— Беларусы — гэта мяшаніна чыстых сплавяў з балтамі. Лагод-насць, мяккасць, разважлівасць —

Вяздзялі эвакуіраваныя. Вярталіся дамоў. А пра бальшавікоў мы тады нічога кепскага не чулі. І ніхто нас не гнаў. Дык я хачу закласць. На Дзвінскіх станцыі я бачыла такое, што назаўсёды за-памятаў душой, перавярнуў яе, увар-валася ў юнацтва цёмнай шмат. На падлозе хворыя, параненыя. А ў двары станцыі — была ж пэўна зіма — замарзлыя трупы польскіх жаўнераў: у недарочных позах, з адкрытымі вачыма.

Нейкім дэдам мы дабрабіліся да Віньні, дзе мама напала павозку і ледзь жывых завезла нас да нейкіх людзей.

— У Віленскай гімназіі вы, напэўна, упершыню закліліся беларускай мовай? Раскажыце, калі ласка, што там вядома і што было для вас найбольшым аўтарытэтам?

— У нас былі добрыя настаўнікі — Максім Гарэцкі, Антон Луцке-віч, Сямён. Яны навушны імя мно-гае. Дарэчы, я ўжо была трохі падрыхтаваная да зняцця ў гімназіі. Люба Русеўская пры-несла мне беларускія кніжкі, пача-ла чытаць. Так я прачытала «Па-таемнае» Гарэцкага. І з таго ча-су стала неаўдольнай да яго твор-ч. Пракнілася сімпацыйна да гэта-га чалавека, паказала яму свае вершы. Ён быў майма крытыкам і дарэкам.

— Пра гэта вучобы ў гімназіі пэўна нека пэўна: «Два гады на-вушны ў гімназіі... Былі бедны на-вушныя гадзіны матэрыяльным да-дзячэнні гадзіны майго жыцця, і што вельмі часта на працягу гэ-тых год дэдаваліся мне класіцы і гэ-тыя вачыры, ці выхадзілі ў гі-мназію бязь сведчання, я зусім-дэ ўспамінаю іх з нейкай аса-бістай любасцю і ўсхваля-ваннем. Можна сказаць, што ак-ра-за Віцебскай беларускай гімназіі і гарабіла з мяне бела-рускую пэўна Наталлі Арсень-еву, акая я маю на пэўна, якая можа на любіць Беларусі, што б-ня стала яшчэ на свеце».

— Скажыце, а хто на вас, як на пэўна, акрамя Багдановіча, меў яшчэ ўплыў?

— Купала, Увогуле, я шмат чытала, цікавілася паэзіяй. Мне запамніліся асобныя вобразы: Ро-ланд, напрыклад, з французскай пэўна. «Роланд усё трыбчы і трыбчы...» Метэрыліна любіла. Хаця пэўна, калі больш глыбока спазнала расейскую літаратуру, на першае месца паставіла Пушкіна.

— Давольна сабе маленькі ка-ментарый: бацька Наталлі Ар-сеньевай паходзіў з таго роду Арсеньевых, які па сваёй жан-чыні ініцыялаў М.Лермантава.

— Існуе такі стратэгіч-ны ўплыў на вас: ці, паслу-хаванне, разважлівы чалавек. А як вы вызначылі б беларускі харак-тар?

— Беларусы — гэта мяшаніна чыстых сплавяў з балтамі. Лагод-насць, мяккасць, разважлівасць —

ГАЛАСЫ ДЫСПАРЫ

ныя вагоны і завезлі ў Казахстан. І толькі перад самай вайной я вярну-лася са сям'яй. Мне муж пасля расказаў, што, калі ён быў у па-лоне, прыйшлі і загалілі ўсім, хто ведае, дзе яго сям'я, пісаць ім лісты. Такім вельмі ашуканствам даведзлася адрас сям'і і суро-ва пакараў жанчын і дзяцей.

— А як вам удалося так хутка вярнуцца са сям'яй? Шчаслівы вы-падак?

— Мусіць што ішчэ было. За мяне хадылі Купала. Напэўна, яму прыйшлося прыкласці шмат намаганняў, каб пераканаць шмат пільных начальнікаў, што яні ў чым не замалана. Дарэчы, па хадыліцтва таго ж Яні Купала быў вызвалены з лагера май муж Францішак Кушаў. Разам з Купа-лам яні ў 1919 годзе працавалі ў Вайсковай камісіі. Інакш Франціш-ка чакаў бы расстрэл.

— Як хутка пасля таго, калі сустрэліся з мужам, трапілі ў Мінск?

— Мы бачылі ў Дораў, дзе жылі ў бацькоў мужа, як гарэў Мінск. Вельмі хацелася даведацца, што з ім сталася. Некаторы ўжо ездзілі, гаварылі, што там нейкі Беларускі камітэт ёсць. Нас гэта зацікавіла. Я вырашыла пайсці ў разведку, і са мною мужам брат Пятрок. Ужо па-д'ехалі пад самы Ракіў, як рап-там — немцы. Атрашавалі нас і пасадзілі ў гміну. Сядзачы ў гэтай гміне, я стала навушнай сведкай таго, як немцы ажыццяўлялі ак-цыю знішчэння яўрэяў, як жаўнеры здыкаваліся, як пакітавалі под-лі. Гэта жах...

— Вы ўвогуле... Але я ні казлі спэцыяліза-цыі, і за чыну ўсё і пэўна і сьпявалі.

Прыйсёмы не брукі, брахав у са-мы твор ім кулямі загалі стаяла... (З верша «Акцыя»)... Т.А.

Пасля нас выпусцілі, і мы яшчэ раз паехалі ў Мінск.

— Раскажыце, якія былі ў люд-зей адносіны да немцаў, калі тыя ўвайшлі ў горад?

— Бачыце, людзі, якія ні за што пацярпелі ад Савецкай улады, а іх было не так ужо і мала, «жэ-расурацілі немцаў з надзеяй, як звыццелі». Падругое: абсалютна ніхто не думаў, што немцы такія непадзлі. Беларусы ж хацелі проста наладзіць свае культурныя жыццё.

— Але ж ці былі чыны Бела-рускага камітэта такімі навушны, што не разумелі, з якімі мэтай прыйшлі фашысты на беларус-кую зямлю? Напэўна, вы, спа-дарыня Арсеньева, ужо з першых дзён акупцыі былі сведкай жор-сткай бесчалавечнай акцыі суп-раць яўрэяў.

— Беларусы і да вайны былі пад чужымі. Савецкая ўлада мета-дычна знішчала ацет нацыі, яе інтэлектуальныя сілы. Тым пры-чынавай розніцы не было. Абое рабое, як кажуць у народзе.

— Калі прыйшлі перавержы-не, разуменне таго, што ад не-мцаў нічога добрага чакаць не варта?

— На немцаў, фактычна, ніхто не спадзяваў. Ілюзіі абсалютна ніякіх не было. Думаў, як ураць нешта, каб апагнечыць жыццё на-шых людзей ва ўмовах акупцыі. Нам намяла давацца пазмагацца за тое, каб немцы дазволілі адчыніць беларускія школы...

Настаўніцкая семінарыя дзейнічала ў Віцебску, фельчарская школа ў Баранавічах... Любоў-чымацца для разгортвання бела-рускай справы мы страпілі выка-рыстаць.

Немцы лютавалі. На 10 кіламетраў ад лясной і гміну ўсё спалілі. Бо ад партызан не было ратуны. Фактычна, калі распы-налася акцыя, сцяна не хацелі пакідаць сваіх хат. Немцы спэцыя-лізавалі хат. Цёкту майго мужа так і спалілі разам з хатай. Мо-ладз магі яшчэ напэўна павыш-валі і адрабавілі ў Нямеччыну, а са старымі не чырымлілі, палілі і — і ўсё. Асабіста лютавалі немцы ў 1943—1944 гады, перад кан-цом. І яшчэ: палілі ўкраінскія і літ-ўскія паліцыянты, зраўнелі, са згоды сваіх шэф-ў немцаў.

— Наколькі я ведаю, вы, спа-дарыня Арсеньева, працавалі ў час вайны ў «Беларускай газеце», што выхадзіла ў Мінску. Я разумю, што гэта быў вельмі няпросты час. З аднаго боку, прымаўлівай згодзе акупантаў дзейнічалі беларускія школы, выхадзілі беларускія падручнікі; працаваў тэатр, падзіліся выступілі, а з дру-гога — палілі ўсіх з людзьмі, вельмі і расстрэльвалі... Як жа вам працавала?

— Я была прыпісана стылістам да радэцкіх. Бо тых, хто не меў ніякай працы, вывозілі ў Нямеччы-ну. Майму сыну Вадзіку тады было 17 ці 18 гадоў. Яго таксама прыпісалі да газеты, ён быў па-сылным, вазіў матэрыялы ў дру-карню.

А такім чынам мела магчы-мыя пісаць вершы, перакладла на беларускую мову п'есы для нашага тэатра, стварала лібрэта. Шмат друкавалася ў нашай газе-це.

Дарэчы, праца ў «Беларускай газеце» не гарантавала яе супрацоўнікам уласную бяспе-ку. Тым, хто пераходзіў межы дэзалевага, пагражала хуткая расправа. Ледзь не папалілася галавою за адзін са сваіх вершаў і Наталлі Арсеньева.

...Годзе! Годзе нершчы, годзе чарыкам зывацца, поўзачы! Хоць нас доля я дагэтуль зводзіла, хоць ісьці нам парой і коўнае, — пасмыкаў ішчэ і за ліка! Досыць падыць прад кожным ніцям!

Лепш на момант агнім успынуць, чым ішчэ пэўна даўчэй! Што дзілі нам калі чужыя...

Як напаяў струну, гукаў го-лас пэўна і вершы «Годзе» апублікаваны ў кніжцы 1942 года. І гэты настрой моцна не спадаваў немцам уладам. Аўтарка была выклікана на до-пыт у паліцыйнае паліцыю, і толькі ўдала інтэрпрэтацыя верша пера-кладчыцай Юльёнай Дубейкоўскай уратавала Арсень-еву ад рэпрэсій.

— Большую частку жыцця вы пражылі ў эміграцыі — Расія, Польшча, Казахстан, Нямеччына, Амерыка. Але ўсё час вы — пэўна Беларусі, якая бяспечна верыць у свой край, які дэ на-тэнне, у свой народ, у яго вайну-вую будучыню. Цікава, якое ў вас ўяўленне пра сённяшнюю Бела-русь, з якой вы рассталіся амаль што 50 гадоў назад?

— Пра ідэальную Беларусь я напэўна ведаю, на жаль. Жыву даволі адрасова. Хаця выпісваю часопісы, газеты. Шмат цікава прапінскай мей зачынаў Янка Запруднік і Нью-Йорка. Ён жа мае шмат літаратуры. Іншым разам я проста не магу зразумець, чаму Беларусы за ўсё гэтыя гады пера-сталі быць беларускай. У мяне бы-тася яна была дзіця беларускай. Што здарылася? Як магло гэта-ка стацца?

Апошнім часам мне пішучы лісты з Беларусі даспеліцы, па-эты. Я ім адказваю з радасцю. Для мяне гэта тонкая і нітка сувязі з далёкай бацькаўшчынай.

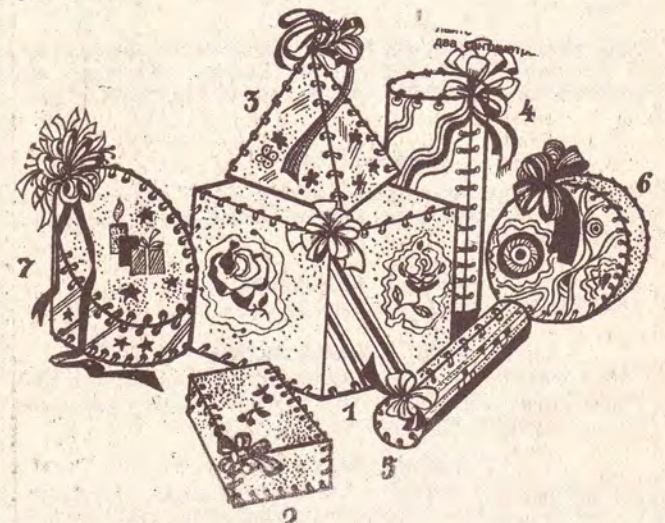
...Калі чатырох гады ў гутарцы з вамі з Наталлі Арсеньевай. Яна б ішчэ працавала і працавала, з неверагоднай дакладнасцю прыгаворыць падзеі 50 ці нават 70-гадовай даўніцы. У манатоннай яе споведзі і разу-менне таго, што ад не-мцаў нічога добрага чакаць не варта?

Апошнім часам мне пішучы лісты з Беларусі даспеліцы, па-эты. Я ім адказваю з радасцю. Для мяне гэта тонкая і нітка сувязі з далёкай бацькаўшчынай.

Гутарыла Тацяна АНТОНАВА.

Упакоўка для падарунка

Навагодні падарунак можна загарнуць у прыгожую папе-ру, пакласці ў поліэтыленавы пакет і завязаць яго бантам, але лепш зрабіць для яго спецыяльную скрынючку — з кардо-ну, абклееную тканінай ці паперай, размаляванымі яркімі фарбамі.

Вось якія можна зрабіць скрынючкі.

1. Куб, бок якога роўны 30 см. Па чарыжы 1 вы-раіце дзве дэталі.
2. Паралелепіпед даўжы-най 25 см, шырыні 20 см, вышыні 10 см. Па чарыжы 2 выраіце дзве дэталі.
3. Піраміда, бакі якой роўныя 30 см. Выраіце яе па чарыжы 3.
- 4, 5, 6. Цыліндры. Самы вялікі (4) мае вышыню 50 см, дыяметр 20 см. Трэба выразаць два кружочкі дыяметрам 20 см, прамаву-

